

tojsmeztotohoheni

Béda se probudil a přestříhl pásku, která mu ve spánku vždy chrání jeho okna do duše. Dezorientován nebyl s to poznat, jestli je ráno, nebo večer, zda je doma, nebo na chalupě, je-li sám, nebo má okolo sebe bandu dětí. Ledva vstal a roze-
spalé oči uviděly štěbetající drobotinu, řekl si, jak mohl zapomenout.

"Ještě spěte, nic vám neuteče," řekl jim vida, jak se hrnou z postele.

"Vaše starosti na mou hlavu," odpovídá na dychtivé dotazy po prvních ranních soustech.

Pohodlně se uvelebil na křesle a natočil tělo směrem na vycházející slunce. Tento posed mu přinášel povznášejší pocity. Slíbil si, že bude setrvávat na svém místě, dokud ho ti malí ztřeštěnci nepovalí z křesla na zem. Musí užít chvíle klidu, než přijde větrná smršť. Tak nazýval svou ženu, která, byť plynulé jízdy neschopná, rozšiřuje počty řidičů na českých silnicích a dokonce se živí jako profesionální automobilistka.

"To je den!" libuje si Béda a pomalu znovu upadá v počáteční blažený stav.

ch = jeden znak, jako v české abecedě